

başyazı

MÜSBET İLİM

ve

İSLÂM

Prof. Dr. Necmeddin
ERBAKAN

özlerime başlarken önce Cenab-ı Hakk'a hamdü senalar ederim ki, bendenize çok sevdiğimiz Konya'da, bir hafta gibi kısa bir müddet içerisinde iki kere sizlere hitap etmek şerefini bahşetmiştir.

Bu defa Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyetindeki arkadaşlarımızın daveti üzerine aranıza gelmiş bulunuyorum. Bundan dolayı büyük bir bahtıyarlık içerisindeyim.

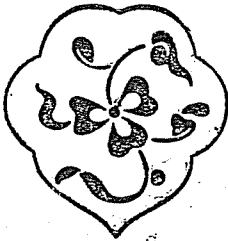
Sözlerime başlarken her şeyden önce bu güzel akşamı meydana getirmek hususunda gayret sarfeden Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyetine teşekkürü bir borç bilirim.

Bugün size çok önem vermemiz icap eden bir konu üzerinde konuşmak için huzurlarınıza gelmiş bulunuyorum. Bu konunun adını kısa olarak «İslâm ve İlim» diye adlandırdık. Bu ismi niçin koyduğumuzu konuşmamızı yaptığımız zaman inşaallah hep birlikte görmek imkân ve fırsatını elde edeceğiz.

Böyle bir konuyu aramızda konuşmaya çok büyük ihtiyacımız var. Çünkü Müslümanlar olarak dünyanın gelmiş geçmiş en büyük düşünce sistemine sahip bulunuyoruz. Fakat bu büyük düşünce sisteminin ve Müslümanların -mücadele suretiyle sevapları ve şerefleri artsın diye- karşılığında daima bâtil fikirler olagelmıştır. Bu bâtil fikirler, bir Müslüman diyarı içerisinde bizleri, kendi dinimizi, kendi Müslümanlık hakikatlarımızı öğrenmeyecek hale getirilmişlerdir. Bakın, ben bugün size dinimizin verdiği hızla yazılmış olan ilmi çalışmaların bazılarında bahsedeceğim. Eminim ki, çoğumuz bu çalışmalar hakkında fikir sahibi değiliz. Niçin? Çünkü kendi kendimizi öğrenmeğe imkân bulamamış bulunuyoruz.

Mevzua girmeden önce, mevzuun ehemmiyeti hakkında bir noktayı belirtmek istiyorum: Bizim düşünce sistemimizde aslında hiç bir noksanımız yoktur. Ancak yetiştirilme tarzımız dolayısıyla yanlış düşüncelere düşebiliyoruz, O da şu: Efendim, orta-

NOT : Bu yazı, Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN Bey'in Konya ve yurdun çeşitli vilâyetlerinde vermiş olduğu konferansın tam metnidir.

da bir Müslümanlık var. Müslümanlık bilhassa âhirete, manevî ilimlere, ahlâka ve diğer ilimlere ait birçok esaslar getirmiş, biz bunları öğrenmişiz, fakat zannediyoruz ki, Müslümanlık dışında başka hakikatlar da vardır. Neymiş bu hakikatlar? Efendim, bakınız el oğlu çalışıyor. Amerika'lı Avrupa'lı ne büyük mamureler meydana getiriyor; aya ve yıldızlara gidiyor. Bu insanların çalışmaları, Kur'an-ı Kerim'e istinat eden ilimler münasebetiyle midir, değil midir? Bunu iddia edecek vaziyette değiliz, diye düşünüyor ve diyoruz ki, bunlar böyle güneşin tutulmasını saniyesi saniyesine hesapladıklarına göre aya şu dakikada gideceğim, deyip o dakikada gittiklerine göre, onların da istinat ettikleri bir hakikat kaynağı var diyoruz. Ve böylece Müslümanlık dışında sanki başka bir hakikat kaynağı olabirmiş gibi Avrupa'luların düşünce sistemine bir pay ayırmağa kalkıyoruz.

Şimdi biz, bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, «Müslümanlık dışında başka bir hakikat kaynağı olamaz.» Peki bu Avrupa'da gördüğümüz adamların yaptıkları işler nedir? Bunlar nereden meydana geliyor? İşte Avrupa'daki insanların düşünce sistemleriyle, yaptıkları çalışmalarla Müslümanlık arasındaki münasebeti belirtmeğe çalışacağız.

Mevzuumuza girerken müsadenizle önce şöyle bir noktadan başlayalım. Sizinle beraber çıksak, dünyanın muhtelif yerlerinde çalışmalar yapılan yerleri gezsek, dışardan baktığımız zaman, aman ne büyük binalar ne büyük köprüler yapmışlar; bu jetlerle bu roketlerle nasıl uçuyorlar, aya nasıl gidiyorlar? Bu lâboratuvar çalışmalarındaki karmakarışık âletler üzerinde nasıl çalışıyorlar, diye hayretle bunları seyrederek. Amerika'da aya giden herhangi bir füzenin hareketini kontrol eden bir gözetleme merkezinde çalışan insanın yanına yaklaşırsak, bu adamın bilgi muhtevası nedir, diye incelemeye başlasak, önce şunu belirtmek lâzımdır ki, bizler öyle bir yetiştirilme tarzının içerisinde bulunmuşuz ki, bu lâboratuvarlarda çalışan insanlara ister istemez büyük bir hayret hissiyle bakıyoruz, onları kendimizden çok büyük görüyoruz. Şimdi biz bu büyük görme meselesinin tahliline girişmek istiyoruz. Onun için bu lâboratuvarda çalışan büyük alimlerden bir tanesinin yanına yaklaşırsak ve desek ki, beyefendi, siz burada ne yapıyorsunuz? Diyecektir ki, ben burada şu füzenin aya gidişini kontrol ediyorum. Nasıl kontrol ediyorsun? İşte sadece şu âleti kontrol ediyorum, diyecek. Alet nasıl yapılmış, desek, adam bize birtakım formüller yazar. Bu formüllerin baş taraflarına birtakım harflerle rumuzlar koyar. İçimizden deriz ki, bu adam bilmediğimiz ve hiç bir zaman da bilemeyeceğimiz mevzulardan bize bahsediyor. Halbuki bir Müslümanın böyle bir durumla karşılaştığı zaman bunları çok büyük bir mesele olarak görmemesi lâzımdır. Lâboratuvarda çalışan âlime bu işleri nasıl yaptığını sorduğumuz zaman, o da bize birtakım formüller göstermeğe başlayacaktır. Şimdi biz bu formül meselesinin içerisinde girip bunlardan ne kastedildiğinin bir hülâsasını yapmak istiyoruz.

Asasını alıp dışarı çıkmak istiyor. Bakın bu adam bize hangi formülden bahsederse bahsetsin, bunun bahsetmiş olduğu formülün şekli ve muhtevası mühim değil. Aslında formül diye yapmış olduğu şeyler bunun bir takım fikir silsilelerini ve düşünce silsilelerini rumuzlarla yürütmekten başka bir şey değildir. Meselâ bu adamın aya füzenin gidişiyile yapmış olduğu hesap ile mahiyet itibariyle şöyle bir pencereden aşağıya bir taş atsak bu attığımız taşın ne kadar zaman sonra yere geleceğini hesaplama arasında bir fark yoktur.

Prensipleri itibariyle niçin mi? Şimdi arkadaşlarımızın çokları bilhassa lise seviyesine kadar mekanik ve fizik dersi okumuş olanlar içinizde biz şu pencereden bir taş atsak aşağıya bu taşın ne kadar zaman sonra düşeceğini hesabını çok iyi bilirler. Bildiğiniz gibi meselâ, şimdi lisede belki arkadaşlarımıza bir sual olarak soruluyor. Sorulduğu zaman deseler ki, şöyle on metre yüksekliğinde bir pencere var. Bu on metre pencereden bir taş attığımızda bu taş yere ne kadar zaman sonra düşer dese? Hemen arkadaşımız oturup ve Amerika'da gördüğümüz beyaz gömleklili, makinanın başındaki alime de aynı suali sorsak derhal karşımıza bir formül yazar. Bu yazmış olduğu formülde şöyle bir formül gösterir ve der ki, (S) eşittir, der. Asıl bunun istifade etmiş olduğu formül $1/2 os^2$ formülü olduğu için $S = 2K/G$ (kareköküdür) şeklinde bir formül yazar ve bu formülde der ki, efendim on metreden mi taşı aşağı düşürüyorsunuz? der. O halde buraya 10 yazacağız, 2 ile çarpacağız, 20 olacak. Yerçekimi 9,81 dir. Buna böldüğümüz zaman 2 çıkacak. Karekökünü aldığımız zaman 1,41 çıkacak. 1,41 saniye sonra bu taş 10 metrelik bir yerden düştüğü zaman aşağıya gelir. Hakikaten pencereden bir taşı bıraktığımız zaman bir kronometre tutarsak taşın aşağıya tam 1,41 saniyede indiğini görürüz. Şimdi tabii biz bu manzarayı görünce «vay canına, bu adam bu işi biliyor» diyoruz. Bu adamın bildiği şey nedir. Bunu tesbit etmeğe kalkarsak, bakın bu adamın bildiği şey aslında, basit bir şeydir. O da şu: Bu hesap yapılırken, «bu hesabı nasıl yaptınız?» diye sorsak bu insana, «nerden çıkardın bu formülü?» desek, bize diyecek ki, efendim bu taş buradan aşağıya doğru düşerken herhangi bir anda taşı yer çekiyor. Bir çekim kuvveti var. Kuvvet diye bir şeyden bahsedecek. Sonra diyecek ki efendim, taş aşağı doğru inerken bir ivme kazandı. Bu ivmeden dolayı taşın bir atalet kuvveti var. Taş aşağı doğru inerken yerin çekmiş olduğu bu kuvvet yukarıya doğru mevcut olan atalet kuvvetine eşittir. Niçin eşittir, dedikimiz zaman diyecek ki, daima her yerde, nerde karşılaşsaksak karşılaştığımız «tesir, aks-i tesire müsavidir.» Sahi öyle midir? Başlayacak bize misal vermeğe. Diyecek ki, bakın ben şunu böyle itersen bir kilo ile, o da bir kilo ile bu tarafa doğru beni itmeye demektir. Ve nereye gidersek gidelim, tesir, aks-i tesire eşittir. Şimdi bugün bütün dünyada her sahada yapılmış olan çalışmalarda hakikaten bu hesapların sonunda, meselâ şu hesapta, bize esas eşitliği veren, tesir müsavi aks-i tesir, diye bir pren-

siptir. Tesir, aks-i tesire müsavidir etki tepkiye eşittir). Yani herhangi bir kuvvet daima karşısındaki başka kuvvetlerle dengededir.

Şimdi bu çeşit hesapları incelediğimiz zaman bir taşın düşmesinde «tesir aks-i tesire müsavidir» prensibinden faydalanıyoruz. Başka hesaplarda faydalandığımız başka prensipler de vardır. Bu prensiplerden önemli diğer bir tanesi «Madde yoktan var, edilmez, vardan yok edilmez» prensibi. (Maddenin tahaffuzu prensibi). Diğer bir prensip ise «enerji yoktan var edilmez, vardan yok edilmez» prensibi.

Bugün bütün dünyada teknik sahada yapılmış olan çalışmaların hepsinde sonunda kullanılan asıl fikri öz, fikri muhakeme, asıl formülde hesabın temelini teşkil eden düşünce aşlında işte bu üç düşünceden ibarettir. Bugün hiçbir fizik, hiçbir kimya, hiçbir mekanik meselesi yoktur ki, bu üç prensip vasıtasıyla hesaplanmamış olsun. Bunun dışında başka bir prensip yoktur. O halde bizim karşılaşmış olduğumuz herhangi bir Batılı ilim adamı bir hesap yapıp bize bir marifet gösterdiği zaman bilelim ki, bu marifetin altında ve arkasında yatan asıl insan oğlunun fikri yapısı, düşüncesi, onun yapmış olduğu hesapların hepsini soksak yere üç tane damla düşer: Biri «Tesir, aks-i tesire eşittir» prensibi. İkincisi «madde yoktan var olmaz, vardan yok olmaz» prensibi. Üçüncüsü de «Enerji yoktan var olmaz, vardan yok olmaz» prensibidir. Bu üç prensibe istinaden bu hesaplar yapılır.

Şimdi bu hesapları yapıp birtakım neticeleri ortaya koyan âlime desek ki, beyefendi sen bu hesapları yaparken birtakım tabirlerden bahsediyorsun. Kuvvet diyorsun, enerji, madde diyorsun. Nedir bu söylediğin şeyler? Batılı bir âlim bütün bu hesapları yaptığı halde kuvvetin ne olduğunu, enerjinin ne olduğunu, maddenin ne olduğunu bize tarif edemiyor. Bu mefhumları alıyor, kullanıyor da, bunlar nedir, dediğimiz zaman anlatamıyor, gösteremiyor. Neden gösteremiyor? Bakınız meselâ madde dediğimiz zaman, efendim insan maddeyi gösteremez olur mu? Nedir madde? İşte şuradaki masa, direk v.s. Görüyoruz madde işte budur. Mesela ilmi açıdan bakıldığı zaman bu kadar basit değil. Madde nedir dediğimizde şu masadır, diye bize gösterdiği takdirde acaba bu masa nedir? diye bir incelemeye başlayacak olursak masanın üzerine çok büyük bir mikroskopla maddenin ne olduğunu anlamak için yaklaşmaya başlayalım. İlk önce masanın üst yüzünde birtakım pürüzler görürüz. Sonra bu pürüzlerin içerisine girdiğimiz zaman ayağı nebattan yapılmış bir ahşap masa ise bu nebatın hücrelerini görürüz. Bu hücrelerin içine yavaş yavaş girdiğimiz zaman hücrenin kendi içerisinde birtakım organik maddeler ve bu organik maddelerin de birtakım moleküllerden yapıldığını görürüz. Bu moleküllerin içerisine bir elektron mikroskopu ile bakacak olursak, bir de bakıyoruz ki, maddenin içindeki bu en küçük parça dediğimiz molekül birtakım atomlardan yapılmış. Atom nedir deyip atomun içerisine girdiğimiz zaman görüyoruz ki, atom bizim güneş ve etrafında dönen yıldızlara benzeyen bir yapıya sahip. Merkezinde tıpkı gü-

neş gibi bir merkezi kısım vardır ki buna proton deniyor. Bunun etrafında dünyanın ve diğer yıldızların dönüşü gibi birtakım elektronlar dönüyor. Tıpkı dünya ve diğer yıldızlar güneşin etrafında nasıl dönüyorlarsa şu masanın içerisindeki her bir atomda da bu dönmeler var. Peki, bu atom dediğimiz şey nasıl bir şeydir? Elektron mikroskopu ile gelip bunun içerisine girdiğimiz zaman, şimdi nasıl biz güneşi dünyadan pek çok uzaklarda görüyorsak, bunun gibi atomun protonu ile elektronu arasında (yani güneşi ile arzı arasında) da büyük bir boşluğun olduğunu görüyoruz. Öyle ki, biz dünya ile güneşin arasında on bin tane dünya sığdırabiliriz. On bin tane dünya koyarsak güneşe erişiriz. Halbuki atomun içerisinde elektron ile protonun arasında yani oradaki dünya ile güneşin arasında yüz bin tane koyduğumuz zaman erişiriz. Bunun mânası şudur: Biz şuradan madde diye her tarafını dolu olarak görmüş olduğumuz cismin içerisine gittiğimiz zaman bir boşlukta kalıyoruz. Biz dolu zannediyoruz. Halbuki bunun aslı dolu değil. Ya neymiş? Boşluk. Ama ne boşluğu? Efendim işte bir elektron var, bir de proton var madde dediğimiz şeyin içerisindedir. Ve bunların arasında da arz ile güneşin arasındaki boşluğun daha on misli büyük boşluk var. Ve biz bunu dolu zannediyorduk. Evet dışardan baktığımız zaman dolu zannediyoruz. Çünkü bunun içerisini göremiyoruz. Görme kabiliyetimiz yetmiyor. Bunun içerisindedir boşluk var.

Şimdi bu Amerikan laboratuvarında bize o hesaplarla fiyaka yapan insanı getirip de mikroskopla bu boşluğun içerisine soktuğumuz zaman, beyefendi sen demin hesaplarında maddeden bahsettin. O halde nerde bu madde? dediğimiz zaman bu insan bu boşluğun içerisine gelip kayboluyor. Çünkü bunun içerisindeki elektron ve proton dediği şeyin kendisi de aslında bir ağırlığı veya herhangi bir şeyi olan bir şey değil. Dünyadaki bütün altınların hepsini eğer atomları içindeki boşlukları çıkaracak kadar bunları sıkabilirsek, ancak bir yüksüğün içerisini doldurur. Dünyadaki bütün altınlar bir ucu Lizbon'da olursa öbür ucu Sibiryaya kadar uzanan bir katarı doldurur. Düşünün bütün Avrupa'yı boydan boya katedecek bir katarı doldurur. İşte bu katarın içerisini dolduran bütün dünyadaki altın maddenin moleküllü ile atomu arasındaki mesafeyi saktığımız zaman bütün bu kadar altını bir yüksüğün içine sığdırmak mümkündür. Yani bizim gördüğümüz altın gibi en ağır bir madde dahi büyük boşluklardan meydana geliyor. İşin içerisine gelip girdiğimiz zaman orta yerde madde diye bir şey kalmıyor. Hattâ deniyor ki, efendim bu kenardaki elektron aslında yoktur. Ya ne varmış? Söyle bir şey varmış: Yeni modern düşüncelere göre burda elektron yok. Söyle bir dalga var. Bu dalga böylece dönüyor. Bir madde yok diyorlar. Nasıl bir dalga? Meselâ şu salonun şu ucundan buraya kadar bir ip gerek şuradan bir dalga versek bu ipe. Bu dalga burdan oraya kadar yürür gider. İşte siz elektron dönüyor diye kabul ediyorsunuz. Halbuki aslında dönen elektron değildir. Dönen neymiş? Dönen bu dalgadır. Madde diye bir şey yoktur.

halde bugün Batı birtakım hesaplar yapıyor, birtakım işler görüyor gibi gözüktüyor. Ama kendisinin kullanmış olduğu mefhumların ne olduğunu kendisi bilmiyor. Bugün Batı'daki bir insan madde nedir bilmez. Batıdaki bir insan enerji nedir bilmez. Batıdaki bir insan kuvvet nedir bilmez.

Niçin bu mevzu üzerinde duruyoruz? Muhterem kardeşlerimiz, bu mevzu üzerinde şunun için duruyoruz. Şimdi Mevzuumuzu biraz inkişaf ettiriyoruz.

Müslüman kardeşlerimiz, yarım yarım batı ilimlerini okumuş insanlarla karşılaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde. Ben bu akşam size Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu isbat etmek için huzurunuzda geldim.

Şimdi bakınız, yarım yamalak tahsil edip gelmiş, Müslümanlığı küçük görmeye kalkıyor. Niçin? Efendim dünyada ilim var, fen var diyor. Nedir senin ilim dediğin? Bak aya gidiliyor, yıldızlara gidiliyor. Gel bakalım aya yıldızlara hangi hesaplarla gidiliyor? Onun bunların hiç birinden haberi yoktur. Bir an için olsa dahi bu hesaplar nerden çıkmış deseniz hesabın nereden çıktığını bilmez. Bilmediği takdirde buraya gelmeye mecburdur. Diyecek ki bir takım prensipler var. Bu prensipleri biz tecrübelerle tesbit ettik. Bu prensiplere inanıyoruz. Bu prensiplere istinaden hesaplar yapıyoruz. Nedir bu prensipler? İşte «Tesir aksi tesire eşittir. Madde vardan yok olmaz, yoktan var olmaz.» Peki senin bu madde dediğin nedir? Enerji ve kuvvet dediğin nedir? Dediğimiz zaman bize karşı, o büyük pozları takınan insanlar bunların ne olduklarını izah edemezler, burada takılıp kalırlar. Niçin? Çünkü onlar asıl ilim nedir onu bilmezler. Bu basit tabiikata ilim zannederler. Halbuki ilim, onların gelip tıkanışmaları bu yer varya, ilim ondan sonra başlar aslında... Sen madde nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun bizim karşımızda? Sen enerji nedir, kuvvet nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun burda? Madde dediğin şey var mı? Yok mu? Daha bunu orta yere koyamıyorsun. Bak biriniz böyle söylüyor, biriniz böyle söylüyor. Biriniz diyor ki, evet madde vardır; öbürünüz hayır bir tanesinin ismini işitmişsinizdir: Einstein (Aynştayn) adlı Yahudi âlimi... Bu Yahudi âlimi olan Einstein bütün bu meselelerle senelerce uğraştıktan sonra ömrünün sonlarında şunları söylemiştir: «Ben ömrümde uzun müddet, hakikaten bu madde ile enerji ile, kuvvetle uğraşıp bir sürü hesaplar yaptım, ama bütün ömrüm boyunca bunların ne olduğunu anlayamadım. Hattâ size bir şey söyleyeyim. Acaba biz hesaplar yaparken madde, enerji, kuvvet gibi mefhumları kullanacağımıza bunların yerine başka mefhumları kullanmış olsaydık acaba daha mı kolay hesap yapardık? Bunu da bilemiyorum. Yalnız hissettiğim bir şey var, o da böyle enerji, madde, kuvvet diye birbirinden ayrı üç mefhum olmadığıdır. Ben bu işte bir tevhit hissediyorum. Bir tek mefhum olsa gerek ki, bu bazan enerji haline, bazan da madde haline giriyor; bazan kuvvet haline giriyor. Fakat bunun ne olduğunu hissediyorum ama bir türlü bulamıyorum» diyor.

(Devam edecek)

İNGİLTERE'DEKİ BİR TÜRK DOSTUNDAN MEKTUP

Allah'ın Adıyla,

Ey büyük Türk Milleti!.. Selam size!..

Bir Müslümanın kalbden selâmını kabul edin.

Daha ne kadar uyuyacaksınız?. Eyvah! Büyük Türk; Fatih'in, Yavuz'un Kanuni'nin torunları!..

Bir zaman siz Avrupanın efendisi idiniz. Şimdi ise Avrupa sizin efendiniz. İslâm'ın Hîlâli, Avrupanın Kızıl Haç (Salib)i ve Siyonizmin Yıldızı ile kuşatılmıştır.

Selâm size ey büyük Türk milleti. Selâm size!.

Bir zaman siz Kosova'da ve Rusya meydanlarında idiniz. Şimdi ise sizin kızlarınız Avrupa meydanlarındadır.

Elveda ey hürriyet kahramanları elvadâ!

Daha ne kadar zaman dünya Müslümanları ve Muhammed (S.A.V.) bu gerileme-ve zelil olmanın ızdırabını çekecek?.. Büyük Türk Fatih Sultan Mehmed'in aziz rûhu cennette ağlıyor. Daha ne kadar zaman o Büyük Türk'ün rûhu bu alçaklığa tahammül edecek?!

Ey, Büyük Türkün evlâdı!

Bir zaman siz Mekke ve Medine'nin bekçileri idiniz. Kâ'be size selâm eder. Ey benim kardeşlerim, Büyük Türk'ün torunları!

Uyan! Çok uyudun! Zaman akıp gidiyor, sen hâlâ uykudasın!.

Çok yaşa ey Büyük Türk Milleti, çok yaşa!..

Mustafa Kılıç

TEBRİK...

Bütün müslümanların mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, daha nice mübarek günlere erişmelerini Cenab-ı Allah'tan niyaz ederiz.